

Spørgsmål 105:

Hvorpå bygger man forventningen om, at bestemmelsen om, at normpriser *kan* anvendes, skulle være stærkere end selskabsskatte-lovens § 12, som siger, at normpriser *skal* anvendes?

Spørgsmål 106:

På hvilken måde har man ved udformningen af normprisbestemmelsen taget højde for de dårlige retlige erfaringer med selskabsskatte-lovens § 12?

Spørgsmål 109:

Vil ministeren overveje at stille forslag om, at beføjelsen til at anvende normpriser udvides, så den omfatter enhver delvirksomhed eller servicefunktion i forbindelse med efterforsknings- og indvindingsaktiviteterne?

Svar:

Hvis skatteministeren med hjemmel i § 5, stk. 1, bestemmer, at der til brug ved indkomstopgørelsen skal fastsættes normpriser for kulbrinter indvundet på dansk område, *skal* normprisen lægges til grund ved ligningen. Det betyder, at indkomsten ikke opgøres ud fra de faktisk opnåede priser, men til normprisen med de ændringer, som følger af, at kvalitet, leveringssted, leveringsbetingelse og betalingsvilkår eventuelt afviger fra de forudsætninger, der er lagt til grund ved fastsættelsen af normprisen.

Normprissystemet må antages at være mere virksomt og lettere at arbejde med end et regelsæt i retning af selskabsskatte-lovens § 12, dels fordi anvendelsen ikke er afhængig af, om handelsparterne er koncernforbundne, og hvis dette er tilfældet, om samhandelen mellem selskaberne er underlagt andre vilkår end sædvanligt mellem uafhængige foretagender, desuden fordi ligningsmyndighederne ikke ud fra egne undersøgelser skal afgøre, hvor stor en indkomstopførsel mellem handelspartnerne de koncernbetingede særlige vilkår har bevirket. Ligningsmyndighederne skal derimod lægge en i relation til dem veldefineret markedspris (normprisen) til grund ved ligningen.

Endelig kan anføres, at normprissystemet retter sig mod et enkelt led i indkomstopgørelsen og skal bruges af den skattepligtige ved opgørelsen af indkomsten i selvangivel-

sen, mens anvendelsen af selskabsskatte-lovens § 12 betyder en bredere efterfølgende vurdering af selskabernes regnskaber og selvangivelser.

Regeringen overvejer ikke at udvide normprissystemet til at omfatte omkostningssiden.

Spørgsmål 107:

Hvilke muligheder har skattemyndighederne for at kontrollere og begrænse overskudsoverførsel til andre selskaber, evt. bevillingshaverens datterselskaber, gennem »divisionering« af opgaverne (særlige selskaber for catering, transport, drilling osv.)?

Spørgsmål 108:

Hvor store procentvise fortjenester vil være mulige på sådanne særlige opgaver, før skattemyndighederne med sikkerhed vil og vil kunne underkende en sådan overskudsoverførsel?

Spørgsmål 114:

Er der nogen sikkerhed for, at den del af overskuddet, som gennem »divisionering« skubbes over i andre selskaber, evt. datterselskaber, i det mindste bliver omfattet af den danske selskabsbeskatning?

Spørgsmål 115:

Er det korrekt, at disse bestemmelser medfører, at enhver fortjeneste, som ved »divisionering« overføres til et andet selskab, evt. bevillingshaverens datterselskab, unddrages kulbrintebeskatningen?

Svar:

Skattemyndighederne har ingen mulighed for at forhindre en opdeling af en virksomhed således, at bestemte funktioner udskilles og varetages af selvstændige selskaber.

Ved den udvidelse af skattepligten, som følger af lovforslagets § 3, er det imidlertid sikret, at alle sådanne underentreprenører, der driver virksomhed på dansk indvindingsområde, bliver skattepligtige til Danmark. Overskud, der indtjenes af datterselskaber ved f.eks. efterforskning og forsyningstjeneste, vil ikke være omfattet af lovforslagets § 4 og er derfor ikke undergivet kulbrinteskate. Der betales alene selskabsskat af indkomsten, som opgøres uden for ringfence.